

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

2. De testimonio Ioannis de Christo, & vocatione prima Andreæ Ioan. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

maior Christi benignitas, sic illum vicissim exaltantis? quanta Petri charitas, Christo nauiculā suam tam promptē offerentis? at quantō maior Christi liberalitas, vniuersalis Ecclesiæ nauim illi committentis? Humiliatio, erga Deum liberalitas.

De testimonio Ioannis de Christo, & vocatione primā Andrea. Ioan. I. II.

I. Ioannes cum pridie Sacerdotibus & Leuitis ad se missis de Christo post se venturo testimonium perhibuisset, cuius non esset dignus corrigam calceamenti soluere, altera die videns Iesum ad se venientem, palam ait: *Ecce Agnus Dei, ecce, qui tollit peccata mundi. Hic est de quo dixi: Post me venit vir, qui ante me factus est, quia prior me erat. Vidi Spiritum descendentem quasi columbam, & mansit super eum, hic est Filius Dei.* Quanto zelo sui deprimendi, & Christi exaltandi hæc dixerit, quos internos reuerentiæ, amoris, zeli, gaudij de gloria eiusdem affectus adiunxerit? quā se felicem & indignum simul reputarit, cui verbum Incarnatum coram cernere, digitis ostendere, mundoque propalare concessum foret.

foret? Humilitas, gratitudo, amor, & zelus gloriæ Christi.

II. Altera autem die iterum respiciens Iesum ambulantem, ait duobus discipulis suis, quorum vnus Andreas erat: *Ecce Agnus Dei. Et audierunt eum duo discipuli loquentem, & secuti sunt Iesum* Quantus zelus Ioannis gloriam Christi augere vnicè desiderantis & gaudentis! quantò maior Christi horum, omniumque salutem sitientis, ideoque tam efficaciter post se trahentis? Zelus gloriæ Christi, gratitudo, amor vocationis.

III. Conuersus Iesus, & videns eos sequentes, dicit eis: *Quid queritis? Qui dixerunt: Rabbi vbi habitas? Dicit eis: Venite, & videte. Venerunt, & viderunt ubi maneret, & apud eum manserunt die illo.* Quanta Christi Domini suauitas tam benignè suos peculiariter dilectos ad se allicientis, & tam efficaciter in funiculis charitatis trahentis, lactantis eos, ducentis in solitudinem, & loquentis ad cor eorum? quanta illorum felicitas, qui innocentes & reſecti adhæreat illi, & preuenti peculiaris gratia sic se pellici, trahi, lactari, duci moueri sinunt? *Quam beatam illi diem duxerunt, quam beatam noctem! quis est*

Ose. II.

& 2.

Psal. 24.

D. Aug.

tr. 7. in

Ioan.

qui nobis dicat, qua audierint illi à Domino? quàm beatos dies, quàm beatas noctes ducunt etiam omnes alij, qui simili modo à Domino vocantur? quàm extraordinarias illustrationes, quàm suaues impulsus, cum mira pace & dulcedine mentis superante omnem sensum experiuntur, vt exclamare libeat: *Trahere nos post te, curremus in odorem unguentorum tuorum?* Amor, gratitudo, feruor cooperandi gratiæ vocationis.

Cant. II.

De Petro per Andream, & Nathanaele
per Philippum ad Christum adducto. Ioan. I.

III.

I. **A**NDreas frarrem Simonem ad Christum, ceu verum Messiam, adduxit: quem is intuitus dixit: *Tu es Simon filius Iona: tu vocaberis Cephas, id est, Petrus.* Quàm gratus fuerit Christo zelus Andream primi sui discipuli pro salute fratris & gloria magistri promouenda tam solliciti? quàm copiosè hunc Dominus remunerarit: nouis charismatis illi impertitis? quàm Christi exultatio de conuerso Petro, futuro suo in terris vicario? quàm raris primo intuitu mentem eius diuinæ lucis radijs illuminarit, & amoris

H. h. 4.

ris